

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.552 van 18 december 2003
in de zaak A. 142.095/VII-30.796.**

In zake : de n.v. D.W.,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. DE SCHRIJVER,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Moerlandstraat 128

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Vaartstraat 64.

tussenkommende partijen :

1. RUILVERKAVELINGSCOMITÉ SINT-GILLIS-WAAS,
gevestigd te GENT,
Ganzendries 149,
2. de n.v. ZEIL- EN VLAGGENMAKERIJ R. DE WIT, opvolger
BUYSAERT in vereffening,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. DE SCHRIJVER,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Moerlandstraat 128.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. D.W. op 26 september 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking van 17 juli 2003 waarbij aan het RUILVERKAVELINGSCOMITÉ SINT-GILLIS-WAAS ontheffing van het verbod tot ontbossing wordt verleend voor de percelen gelegen te Sint-Gillis-Waas, 5de afdeling (Vrasene) sectie D, nrs. 384, 403a en 403b en 4de afdeling (Sint-Paulus) sectie A, nrs. 929a en 929b, onder verbeurte van een dwangsom van 250.000 € per inbreuk (daad tot ontbossing);

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 november 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. DE SCHRIJVER, die verschijnt voor de verzoekende partij en de tweede tussenkomende partij, van Advocaat A. BEELEN die, loco Advocaat J. BERGÉ verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat W. DE GROOTE, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 20 oktober 2003 het RUILVERKAVELINGSCOMITÉ SINT-GILLIS-WAAS, begunstigde van de bestreden beslissing, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat haar verzoek kan worden ingewilligd;

1.2. Overwegende dat met een verzoekschrift van 12 november 2003 de n.v. "ZEIL- EN VLAGGENMAKERIJ R. DE WIT, opvolger BUYSAERT in vereffening" als eigenaar van één van de percelen, nl. het perceel 5de afdeling, Vrasene, sectie D, 403a, waarvoor met het bestreden besluit ontheffing van het verbod tot ontbossing werd verleend, vraagt om ter ondersteuning van de vordering tot schorsing in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat haar verzoek kan worden ingewilligd;

1.3.1. Overwegende dat in haar verzoekschrift tot tussenkomst het RUILVERKAVELINGSCOMITÉ SINT-GILLIS-WAAS in hoofddeorde vraagt om de beslissing over de ingediende vordering uit te stellen tot 20 december 2003

aangezien op dat ogenblik de ruilverkavelingsakte zal verleden zijn en alsdan de verzoekende partij mogelijk geen eigenaar meer zal zijn van de betrokken percelen en alsdan geen belang meer zal hebben bij haar vordering; dat zij er aan toevoegt dat zij tot die datum geen enkele maatregel van rooiing kan uitvoeren aangezien de vergunning daartoe nog moet worden aangevraagd en dus ook nog moet worden verleend; dat zij subsidiair er aan toevoegt dat op datum van 17 november 2003 iedere eigenaar zal weten welke percelen hem worden toegewezen zodat het mogelijk is dat reeds op die datum het belang van de verzoekende partij zal zijn verdwenen;

1.3.2. Overwegende dat op de vraag van de eerste tussenkomende partij tot uitstel van de behandeling van de in de geding zijnde zaak niet kan worden ingegaan daar uit artikel 17, § 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 12 van het procedurereglement kort geding voortvloeit dat een vordering tot schorsing zo spoedig mogelijk moet worden behandeld; dat het niet verenigbaar is met de goede rechtsbedeling dat uitstel wordt verleend met als doel dat een rechtzoekende zijn belang bij de door hem ingestelde vordering zou verliezen;

1.4. Overwegende dat de verzoekende partij op 6 november 2003 en 17 november 2003 -deze laatste namens haarzelf en namens de tweede verzoekende partij- nog twee nota's heeft ingediend; dat het indienen van dergelijke nota's procedureel niet is voorzien; dat zij derhalve uit de debatten moeten worden geweerd;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Verzoekende partij wordt op 25 november 1992 opgericht en heeft o.a. als doel :

- "- de aankoop, de verkoop, het tot waarde brengen, ruilen, verhuren, huren, promoveren, beheren, omvormen, bouwen en verbouwen, uitbaten, verkavelen en uitrusten evenals het ontginnen en in staat brengen van grond, onder alle vormen en met alle technieken, hieronder begrepen de zogenaamde promotie, van alle onbebouwde en bebouwde onroerende goederen onder alle vormen en dit alleen of in deelneming, voor eigen rekening of voor rekening van derden.
- het beheren van onroerende goederen of immobiliënkantoren.
- de uitbating van een land- en tuinbouwbedrijf, omvattende onder meer de aanplanting, ontginning, teelt en selectie van alle mogelijke boom- en plantensoorten, snijden en snoeien van bomen en planten evenals de aan- en verkoop, groot- en kleinhandel van alle mogelijke produkten van de land- en tuinbouw waaronder bomen en planten".

De verzoekende partij koopt op 16 januari 1998 van de consorten VAN WIELE een aantal onroerende goederen waaronder twee percelen grond gelegen te Sint-Gillis-Waas, 5de afdeling, Vrasene, ter plaatse Kerken Cauter respectievelijk Augustijnen, kadastraal gekend sectie D, nr. 384 respectievelijk nr. 403b.

2.2. Op 9 mei 2003 dient het RUILVERKAVELINGSCOMITÉ SINT-GILLIS-WAAS een aanvraag in tot ontheffing van het verbod op ontbossing in de ruilverkaveling Sint-Gillis-Waas. Luidens de motivering maakt de beoogde ontbossing deel uit van de kavelinrichtingswerken van de ruilverkaveling Sint-Gillis-Waas. Deze kavelinrichtingswerken hebben tot doel, de herverkavelde percelen landbouwkundig bewerkbaar te maken, conform de agrarische bestemming en de randvoorwaarden zoals aangeduid op het structuurplan van de ruilverkaveling Sint-Gillis-Waas, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 10 september 1998. Op dit structuurplan staan de te ontbossen percelen niet als te behouden aangeduid, waardoor in dit geval de mogelijkheid tot een herverkaveling van eigendom en gebruik wordt geboden.

Verder staat in de aanvraag nog te lezen :

"Te ontbossen west (Sint-Pauwels)

Bij een terreincontrole werd vastgesteld dat dit om een verlaten, verwilderde 'tuin' gaat. Er staat een tuinhuisje en een oude serre. Er is een oude kruidentuin, een laagstamboomgaard. Rondom is een gemengde aanplant van Amerikaanse eik, wilg, den, esdoorn, lork, lijsterbes, linde. De ondergroei bestaat uit braam en gestreepte witbol. De haag rondom bestaat voornamelijk uit haagbeuk en wat éénstijlige meidoorn. Aan de rand van het perceel bevindt zich ook een knotwilgenrij.

Dit perceel wordt niet afzonderlijk gekarteerd op de biologische waarderingskaart (BWK), maar wordt ondergebracht onder een complex van 'akker op zandige bodem, soortenarm, permanent cultuurgrasland, zeer soortenarme, ingezaaide cultuurgraslanden, bomenrij met dominantie van populier'. Dit complex wordt gewaardeerd als 'biologisch minder waardevol'.

De gewestplanbestemming is 'agrarisch gebied'.

2.3. De afdeling Bos en Groen van Oost-Vlaanderen adviseert op 21 mei 2003 gunstig omdat o.a. de intentie bestaat de ontbossing ruimschoots te compenseren. In dat advies wordt verder gemeld dat gezien de ligging in agrarisch gebied, de ontbossing zal leiden tot de realisatie van deze bestemming. De oppervlakte van de ontbossing wordt tot het strikt noodzakelijke beperkt. De beide bosjes maken geen deel uit van een groter boscomplex. De negatieve impact op de omgeving is heel gering.

2.4. Op 17 juli 2003 wordt dan het thans bestreden besluit genomen. Alvorens verzoekende partij haar vordering tot schorsing en beroep tot nietigverklaring voor de Raad van State aanhangig heeft gemaakt, heeft zij gepoogd in der minne een oplossing te bekomen. In haar brief vraagt zij de voorgenomen ruilverkaveling, wat haar eigendom betreft, te veranderen of te annuleren;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert wat volgt :

"Zonder schorsing van het hoger vermeld besluit onder verbeurte van een aanzienlijke dwangsom kan de overheid immers tot ontbossing overgaan zelfs nog tijdens de procedure tot vernietiging van het ontbossingsbesluit voor de Raad van State, zodat de rechten van verzoekster definitief benadeeld kunnen zijn alvorens een arrest is tussengekomen over het annulatieverzoek.

Het rooien van het bos veroorzaakt immers een onomkeerbare situatie waarbij enkel nog kan gesproken worden over schadevergoeding doch niet meer over het voortbestaan van het authentieke bos, hetgeen nu juist feitelijk onderliggend voorwerp/reden uitmaakt van het annulatieberoep.

Hierdoor zou verzoekster een ernstig en niet te herstellen (behoudens 50 à 100 jaar geduld bij het herplanten ...) nadeel worden berokkend";

3.2.1. Overwegende dat artikel 90bis, § 1, derde lid, van het bosdecreet van 30 juni 1990 bepaalt dat voor "andere ontbossingen dan deze genoemd in het eerste lid" -eerste lid dat in casu niet van toepassing is- de Vlaamse regering, op individueel en op gemotiveerd verzoek van diegene die in aanmerking wenst te komen voor een vergunning tot ontbossen, de ontheffing kan toestaan van het verbod tot het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing, met inachtneming van de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening en na advies van het Bosbeheer, en dat de Vlaamse regering nadere regelen bepaalt inzake de ontheffing van dit verbod; dat ter uitvoering van evenvermeld artikel 90bis, § 1, derde lid, op 16 februari 2001 een ministerieel besluit werd genomen tot vaststelling van nadere regels inzake compensatie van ontbossing en ontheffing van het verbod tot ontbossing; dat artikel 14, § 1, van dat besluit bepaalt dat de Vlaamse minister bevoegd voor het natuurbehoud de in artikel 90bis, § 1, derde lid, van het bosdecreet

bedoelde ontheffing kan verlenen op individueel en gemotiveerd verzoek, dat bepaalde elementen moet bevatten; dat artikel 16 van hetzelfde besluit bepaalt dat indien een ontheffing van het verbod op ontbossing werd verleend, de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing, naast het voorstel tot compensatie, bedoeld in artikel 3, ook een voor eensluidend verklaard afschrift van de beslissing tot ontheffing moet voorleggen aan de vergunningverlenende overheid;

3.2.2. Overwegende dat uit voormelde bepalingen op het eerste gezicht dient te worden afgeleid dat de ontheffing van het verbod tot ontbossing een voorafgaandelijke voorwaarde is tot het kunnen bekomen van een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossen; dat dit meteen inhoudt dat de thans bestreden beslissing op zich de tussenkomende partij niet de mogelijkheid geeft over te gaan tot rooïing van het bos; dat ontbossing slechts mogelijk is na het bekomen van die stedenbouwkundige vergunning en slechts onder de voorwaarden daarvan; dat het pas op die basis is dat de draagwijdte van de ontbossing zal blijken; dat dienvolgens het door de verzoekende partij in haar verzoekschrift ingeroepen nadeel niet rechtstreeks voortvloeit uit het bestreden besluit; dat bovendien de verzoekende partij nagelaten heeft in concreto aan te tonen wat de ernst van het ingeroepen nadeel zal zijn in het licht van haar maatschappelijk doel;

3.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij ter terechtzitting beklemtoont dat zij zonder schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar belang zal verliezen omdat zij alsdan geen eigenaar meer zal zijn van de bospercelen; dat evenwel dit eigendomsverlies niet veroorzaakt wordt door de bestreden beslissing, maar dat het een gevolg blijkt te zijn van de ruilverkaveling, die niet het voorwerp is van het onderhavig geschil;

3.3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde schorsingsvoorwaarden; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing en de vraag tot het opleggen van een dwangsom, als een accessorium van de vordering tot schorsing, te verwerpen, zonder dat de door de eerste tussenkomende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid moet worden onderzocht, evenmin als de impact van de ruilverkavelingsakte op het actueel belang van de verzoekende partij,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van het RUILVERKAVELINGS-COMITÉ SINT-GILLIS-WAAS en de n.v. ZEIL- EN VLAGGENMAKERIJ R. DE WIT, opvolger BUYSAERT in vereffening, in het administratief kort geding worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing en de vordering tot het opleggen van een dwangsom worden verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op 250 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien december tweeduizend en drie, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

M.-R. BRACKE.